

A romantic photograph of a man and a woman in formal attire. The woman, in the foreground, has long, dark, wavy hair and is wearing a black halter-neck dress and large, sparkling earrings. Her eyes are closed, and she has a serene expression. The man, behind her, is wearing a dark suit jacket and is leaning his head against hers. The background is softly blurred, suggesting an indoor setting with warm lighting.

H HARLEQUIN®

King

Joss Wood

*Kaks väikest
elumuutvat kriipsu*

Originaali tiitel:

Joss Wood

Crossing Two Little Lines

2022

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse viil või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Liis Nõgu

Toimetanud Stella Sägi

Korrektuuri lugenud Inna Viires

Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2022 by Joss Wood

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

E04424423

ISBN 978-9949-87-068-4

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Kallis lugeja!

Tere tulemast Annapolisesse, lubage mul tutvustada Rowan Cowperit ja Jamie Bacalli, minu väga kangekaelseid peategelasi!

Lesknaine Jamie on pärit jõukast ja kokkuhoidvast idaranniku perekonnast ning lastekodulaps Rowan, kes on end ise üles töötanud miljardär, on vastupidiselt kõike muud. Rowan peatas kakluse, päästes sellega mõjuvõimsa mehe poja elu, ja see andis talle sissepääsupileti Marylandi eliidi haruldasse maailma.

Rowan ja Jamie kohtuvad liftis ja nende kõrvetavale suudlusele järgneb öö voodis. Kuid kuna külgetõmme paneb neid tundma liiga paljut, on nad mõlemad suhtega edasiliikumisega ettevaatlikud. Suur kirm võib viia tunneteni, ja see on midagi, mida kumbki neist kahest pühendumisfoobist ei vaja.

Kuid nagu Jamie avastab, ei ole Rowanit nii lihtne tõrjuda, ja peagi pole Jamie kindel, kas ta seda üldse tahab! Kuid kuidas peaks ta pärast abikaasa kaotuse talumist – midagi, mille eest ta end vastutavana tunneb – taas armastust usaldama? Ja kas Rowan saab endale kunagi pere, mida ta nii väga vajab ja tahab?

Head lugemist!

Soojade soovidega

Joss

Võta minuga ühendust:

Facebook: JossWoodAuthor

Twitter: JossWoodBooks

BookBub: joss-wood

Goodreads: Joss_Wood

Esimene peatükk

„Kas sa *palun* lõpetaksid minu korterisse sissemurdmise?”

Jamie Bacall-Metcalf raputas pead oma venna suunas, kes istus tema köögis väikese laua taga, silmad *tema* tahvelarvuti ekraanil, ja jõi *tema* kohvi. Greg, kes oli temast vaid üksteist kuud vanem, kandis lühikesi pükse, tosse ja mitte just väga puhast T-särki, ta tumedad juuksed olid higist märjad.

„Ma andsin võtme sulle hädajuhtumiks, mitte selleks et saaksid minu kodu jooksupausidel vahepeatusena kasutada,“ tuletas Jamie talle meelde, hoides hääletooni leebena. Nad mõlemad teadsid, et ta tõreles mehega ainult seetõttu, kuna talle tundus, et ta peaks seda tegema, mitte et ta oleks tahtnud, et Greg tema juurest enam läbi ei astuks. Ta jumaldas oma venda. Greg ja tema abikaasa Chas olid tema parimad sõbrad.

Ta viipas peaga mehe räpase T-särgi suunas. „Kas sa ei saaks minna esmalt koju pesema ja seejärel siia sisse murda?“ küsis Jamie, sirutades kätt kohvitassi järele.

Greg patsutas enda kohvitassi otsides lauda, silmad endiselt tahvelarvutil. „Ma meeldin Chasile kena ja värskena. Ta on selles suhtes imelik.“

„Kusjuures, mulle meeldib sama,“ vastas Jamie, kõndides lähemale, et üle Gregi õla piiluda. „Mis sinu tähelepanu püüdis?“

Greg hoidis üht sõrme püsti, paludes Jamiel oodata. Jamie rüüpas kohvi ja nautis vaadet, mida pakkus ekraanilt paistev kolmekümnendates aastates mehe nägu. Kandiline lõug, sirge nina, seksikas suu ja pruunid juuksed, milles olid loomulikud heleblondid triibud. Täpselt parasjagu habemetüügast. Kuid mehe silmad olid need, mis tema tähelepanu endale tõmbasid ja seda hoidsid. Need olid intensiivsed sinised nagu sinisetiivalisel Morpho liblikal. Nii nagu ka putukal, oli kõik see intensiivne sinine piiritletud musta ringiga. Kui selle mehe keha sobib tema näoga, võiks Jamie teda reklaamides kasutada. Kes ta oli ja kuidas võiks Jamie ta leida? Seksikaid, maskuliinseid ja nägusaid mehi, kes nägid korraga nii intelligentsed kui sportlikud välja, ei olnud lihtne leida.

Greg pani tahvli lauale ja naaldus tooli seljatoele ning tõmbas käega läbi juuste, mis olid sama tumepruunid nagu Jamielgi. Jamie istus mehe kõrval olevale toolile ja viipas peaga ekraanile, mis oli nüüdseks mustaks läinud. „Mis uudist?“

Ja kes oli see kutt? Jamie tundis äkitselt suurt elevust mööda selgroogu üles ronimas ja tal võttis mõne sekundi, enne kui mõistis, millest see tuli. Vau. Nii et ta polnudki siis vaid kuivanud naise kest. Tore teada.

„Ma lugesin artiklit Rowan Cowperi kohta.“

Greg rääkis nagu ta peaks teadma, kes on Rowan Cowper. Jamie kehitas õlgu. „Kellest?“

Greg pööritas silmi. „Cowper Constructions? Ta ehitas uue haigla?“

„Sa oled arhitekt ja tead ehitajaid, Gregory. Minul on reklaamiagentuur, mäletad? Aga mul ei oleks midagi selle vastu, et Cowper mõnda oma reklaami panna.“

„Mul ei oleks midagi selle vastu, kui ta mu voodis oleks,“ kommenteeris Greg.

„Sinu abikaasal võib olla vastuväiteid,“ sõnas Jamie narrides.

„Chas on tõeline tujurikkuja,“ porises Greg ja Jamie pööritas oma silmi. Tema vend, kes oli üks lojaalsematest meestest, keda ta teadis, ainult rääkis nii, kuid päriselt ei teinud midagi.

„Miks ta esikaanel on?“ küsis Jamie.

Greg tõusis ja täitis oma kohvitassi uuesti. „Ah... ta töötas ühel hilisõhtul oma ehitusplatsil ja auto poole minnes nägi ta kampa tänavavargaid üht tudengit röövimas. Neid oli kolm ühe vastu ja noormees oli kõnniteel kääras ning need tüübid peksid teda vaeseomaks. Cowper läks sinna ja võttis kõik kolm pätti üksinda maha... See noormees, keda rünnati, on kuberneriga poeg. Cowperit kutsutakse kangelaseks.“

Ahhaa, nüüd oli tal pilt selge. Kuberner Carsten oli tema vanemate sõber, kelle oma oli seesama ajakiri, mille esikaanel Cowper oli. Kuberneril oli kaks last ja nendest noorem avaldas hiljuti sotsiaalmeedias pommuudise, tulles avalikkuse ette biseksuaalse ja mittebinaarsena.

„Vihakuritegu?“ küsis Jamie, tundes, et tal on süda kergelt paha. Mõnikord võisid inimesed olla tõeliselt vastikud.

„Politsei ei ütle midagi, kuid me ju teame, kui tihti seda ette tuleb. Tema isa on kuberner ja perekond kõrge

profiiliga, nii et ei ole vaja palju pingutada, uskumaks, et teda jahiti pigem tema perekonna kui tema soolise identifitseerimise pärast," vastas Greg, mässides käed kohvikruusi ümber. „Kuid, mis ei kuulu kahtluse alla, on see, et Cowper päästis tema elu. Varastel olid noad ja nad plaanisid neid kasutada.“

Jumal tänatud, et mees seal oli, mõtles Jamie.

Greg naaldus köögiletile ja vaatas naist, väljendusrikkad silmad vidukile tõmbumas. „Vahetades teemat – kuidas sul läheb, James Jessamy?“

Jamie kortsutas kulmu, et vend tema täisnime kasutas. Mida olid vanemad talle nime pannes küll mõelnud? Jumal tänatud, et nad leppisid kokku, et kutsuvad teda Jamieks. „Minuga on kõik hästi, Gregory Michael Henry.“

Ta teadis, mida mees selle küsimusega päriselt mõtles. Tal oli see olen-sinu-pärast-mures-pilk ees. Kuu aja pärast on tema abikaasa viies surma-aastapäev ja perekonnal oli komme teda sel ajal tavapärasest rohkem kontrollida.

Ta tahtis neile tihtipeale öelda, et Kadeni surma-aastapäev ei olnud eriti kohutav. Ta mõtles Kadenile ja elas õnnetust üle *iga* päev ning tundis end ikka niisama süüdi, kui oli tundnud viis aastat tagasi. Süütunne ei käinud lainetena, see oli pidevalt temaga. See oli tema süü, et auto ümber katuse käis ja mees suri.

„Minuga on kõik korras,“ valetas Jamie.

„Ei, sinuga ei ole kõik korras.“

Ei, temaga ei olnud. Kuid ta võis teeselda, et on.

Rowan Cowper tühjendas oma viskiklaasi ja vedrutas õlgu, soovides, et saaks ülikonnapintsaku seljast võtta ja musta lipsu lödvemaks lasta. Samal ajal, kui tema kaaslane muudkui edasi vadistas, kergitas Rowan pintsaku varrukad ja heitis diskreetse pilgu oma viimasele ostule, Patek Philippe Aquanauti käekellale, ning neelatas kergendatult. Kell oli juba peaaegu üksteist ja varsti võis ta lahkuda sellelt igavalt pidulikult heategevuslikult õhtusöögit, mille kubeneri abikaasa oli korraldanud.

Ta oli annetanud märkimisväärse summa sularaha, kuid ei suutnud meenutada ürituse põhjust. Vähihaiged lapsed? Kodutud? Ta peaks hakkama tähelepanu pöörama, või mis veelgi parem, mitte tulema nendele naeruväärsetele üritustele.

Valikuvariant number kaks, palun.

Rowan lahkus vestlusest ja suundus baarileti äärest väljapääsu poole, vabandades end inimeste ees, kes püüdsid temaga rääkida. Alles hiljuti oli ta olnud tavaline ehitusfirma omanik. Rikas, seda küll, aga mitte osa Marylandi ühiskonna kõrgemast klassist. Kallaletungi peatamine oli lõppenud kutsega kubeneri häärberisse õhtusöögile ja suure hulga ootamatute kutsetega osariigi parimatele seltskonnaüritustele.

Mitte paha poisi kohta, kes oli üles kasvanud Chicagos West-Garfield Parkis, ühes Illinoisi kõige ohtlikumas piirkonnas.

Ta ei olnud rumal. Ta teadis, kuidas seda mängu mängiti. Sidemete loomine inimestega, kes mõjutasid otsuseid, oli ärilises mõttes tark liigutus, mis teeb tema elu lihtsamaks.

Palju lihtsamaks.

Rowan lahkus ballisaalist, võideldes tungiga tõmata lips kaelast, ja suundus liftide poole, mis asusid sissepääsuhalli kaugemas otsas. Siin veedetud aeg ei olnud raisatud. Ta oli kuulnud linna äärealal olevast maast, mida kavatsetakse äriliseks arendamiseks ümber planeerida, ja sellest, et plastitehas ehitab uusi ruume. Ta tundis huvi nii maa kui ka tehase vastu, ja nüüd olid tal inimeste nimed, kellele helistada.

Ei saa öelda, et see oleks ühe õhtupooliku kohta kehv tulemus. Asja negatiivne külg oli muidugi see, et ta uppus nüüd kutsetesse õhtusöökidele, kokteilijoomistele ja üheöösuhetesse. Ta keeldus neist kõigist.

Seistes liftide kõrval, suskas ta näpuga liftinuppu, hõõrus kukalt ja ohkas, kui kuulis naiselikku häält oma nime hüüdmas.

Shona... midagi. Neil olid olnud mõned kohtingud, kuid kui naine oli vihjanud, et ta peaks kohtuma tema perekonnaga, oli ta taganenud. Kaugele, kaugele.

Ta ei olnud kohtun-perega-tüüpi kutt. Ainuke pühendumus, milleks ta võimeline oli, oli mõeldud Cowper Constructionsile. See oli tema ainus armastus.

„Shona.“ Rowan võpatas, kui naine tõusis varvastele, et talle põsemusi teha.

Langedes tagasi kandadele, patsutas naine mänguliselt Rowani rinnale. „Ma olen nii rõõmus, et sinuga kokku põrkasin! Ma ei ole sind nii kaua näinud... Kas sa vahetasid oma telefoninumbri ära? Ma olen sulle hunniku sõnumeid jätnud.“

Rowan üritas mõelda välja viisi, kuidas end ilma naise tundeid riivamata sellest olukorrast välja keerutada, kui tundis võõrast kätt oma seljal. Ta keeras ümber ja tabas end vaatamas liibuvast helmestega hõbedases kleidis bruneti säravatesse šerrickarva silmadesse. Naise kerge ja seksikast parfüümi kerkis talle ninna, kui too oma palju väiksema käe talle pihku pistis ja otsaesise vastu tema õlga toetas.

Süda Rowani rinnus peksis kolm korda kiiremini kui tavaliselt. Imelik. Seda ei olnud kunagi varem juhtunud.

„Siin sa oledki! Vabandust, ma jäin Terryga lobisema. Ta saadab oma tervitused,“ sõnas naine, kergitades nägu, et mehele otsa vaadata, ja naeratas. Mõödusid mõned südamelöögid, enne kui Rowanile meenus, et Terry oli kuberner.

Jumal, selle veatu naha, suurte silmade ja kurvika kehaga, oli ta silmipimestavalt ilus.

Naine kergitas võistlusvalmilt üht kulmu ja pööras tähelepanu Shonale, kes nägi korraga hämmeldunud ja sõjakas välja. „Shona, on sinuga kõik korras? Kuidas sinu vanemad elavad?“

Shona avas suu, et rääkida, kuid Imekaunis Tüdruk jõudis ette. „Palun saada neile minu parimad soovid, aga me peame nüüd lippama.“ Ta keeras end ringi, pistis käe lifti sulgivate uste vahele ja sikutas Rowani kätt. „Kallis, mul on pudel Moëti jääkapis ning vahukoor ja maasikad külmikus.“